

Ansøgere, der siger: Ja, men er det da virkelig Meningen, at vort Land ikke maa tage denne Fortjeneste. Det var der sidste Aar, og der kommer selvfølgelig mange igen i Aar. Jeg var med til paa Grund af de Forhold, jeg har berørt, sidste Aar, naar jeg blev spurgt, at sige: Ja, jeg finder til Trods for, at det er galt, at naar Kornloven er saadan, saa skal den følges. Jeg vil være meget ked af, om der senere hen paa Vinteren skulde komme en saadan Situation, at man skulde sige: Ja, ja, men saa maa vi have Dispensation; jeg vilde nødigt være den Minister, der skulde bestemme, hvem der skal have Dispensation, for den maatte da gives enten til den, der kom først op ad Trapperne til Ministeren, eller den vilde blive givet til den, der havde de bedste Talegaver eller de bedste Forbindelser; men jeg kan ikke se, hvorledes en saadan Udeling af Dispensationer skulde kunne blive retfærdig. Derfor anser jeg det for rigtigt, at det paa Forhaand bliver fastsat, paa hvilke Betingelser man kan faa Dispensation, og man maa saa rette sig derefter. Det er det, jeg foreslaar, og jeg vil indtrængende henstille, forsaavidt man kan gaa ind paa det Synspunkt, at man følger dette Princip. Det har den Fordel, at alle bliver ens stillet. Det er en Selvfølge, at der kan forhandles om den nærmere Udformning af Bestemmelserne, men hvis der ikke er en klækkelig Overpris — og den maa være mindst 10 Kr. pr. Td. for Byg over Majs —, saa er Udførsel umulig. I Virkeligheden er den maaske ogsaa umulig, naar Overprisen kun er 10 Kr., den skal maaske være endnu større, thi hvis der ikke er noget virkeligt at tjene ved at foretage denne Ombytning, saa finder den ikke Sted.

Det var mig en stor Skuffelse, at Hr. Hauge, Socialdemokratiets Ordfører, der optræder som Specialist i Valutasager, ikke gav nogen ubetinget Tilslutning til dette Forslag, og jeg vil haabe, at Hr. Hauge ved nærmere Overvejelse af, hvad det her drejer sig om, vil komme til det Resultat, at selv om det ikke straks vil forbedre Valutaen eller fremkalde mægtige Forskydninger, er det dog af den Slags Ting, som bør tages under alvorlig Overvejelse og bør gennemføres sammen med andre Ting, der betyder noget for Valutaens Forbedring. Men Hr. Hauge udtalte, at der var noget forkert ved denne Ordning, og at den ikke vilde virke, fordi Eksportørerne ikke vilde købe, hvorimod Prisen paa Vaarsæd vilde stige formidabelt under en saadan Ord-

ning, og Hr. Niels Frederiksen var inde paa det samme. Det er imidlertid to modstridende Udtalelser, der ikke kan forenes. Hvis Eksport ikke finder Sted, saa kan Vaarsæden ikke stige i Pris af den Grund. Men selv om Eksport finder Sted, kan Prisen paa Vaarsæd heller ikke stige væsentlig af den Grund; det ligger i Systemet. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med Eksempler. Ethvert æret Medlem kan selv tage saadanne frem og vil se, at selv om der bliver en meget stor Prisdifference, vil det kun kunne virke paa den Maade, at der ikke finder nogen betydelig Stigning Sted af Byg- og Havreprisen i Sammenligning med Majsprisen.

Lad mig i øvrigt sige med Hensyn til det System, som her er foreslaaet, at vi har jo i Aar udført Sædekorn, til Trods for at Udførselsforbudet eksisterede. Der er i Aar, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, udført ca. 70 000 Tdr. Sædekorn, og deraf er Hovedparten gaaet til England, ja, saa godt som alt er gaaet dertil. Den Omstændighed, at dette Sædekorn er gaaet til England, bibringer mig den Opfattelse — jeg kan ganske vist ikke bevise dens Rigtighed —, at det ikke alt er brugt til Sædekorn. Det er umuligt at vide, hvad det bruges til. Hvis man vil nægte at gaa ind paa en Ordning som den af mig foreslaaede, saa maa man ogsaa forbyde Udførsel af Sædekorn, thi ellers kan man risikere, at det bliver Sædekorn alt sammen. Men jeg vilde anse det for meget uheldigt, om man skulde forbyde Udførsel af Sædekorn. Jeg vilde ogsaa anse det for uheldigt, at forskellige Industrier her i Landet, som kan bruge Vaarsæd, Maltfabrikkerne, Grynfabrikationen og Øl- og Spiritusfabrikationen, hvis der skulde vise sig Marked derfor, skulde blive udelukket fra at tage den Fortjeneste hjem og derved styrke vor Valuta gennem Eksporten. Men det er selvsagt, at hvis man forbyder Udførsel af Byg, saa kan man ikke lade Produkter, som er fremstillede af Byg eller Havre, udføres.

Vedrørende Valutaen vil jeg her indskyde et Par Bemærkninger i Anledning af de Betragtninger, som Hr. Hauge fremkom med i Gaar. Jeg tror, Hr. Hauge tog sit Udgangspunkt fra Hveden, idet han sagde: Jeg ved ikke, hvor meget det vil sige, at Hveden skal forhøjes i Pris — det var det første, han sagde —, og siden kom hele hans Udvikling angaaende Valutaen. Jeg skal fortælle Hr. Hauge det, hvis han ikke ved det, for Forslaget her indeholder jo Bestemmelser om, at Hvede-